

Yusuf Sûresi'nden Alınacak Bazı Dersler

Musa Ebu Cafer

6 Kas, 2018

<https://ilimvecihat.com>

Bismillahirrahmanirrahim

Hamd alemlerin rabbi olan Allah'ü Teâlâ'ya, salat ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashâbı kiramına ve yolunu takip eden tüm mü'minlere olsun.

Muhterem kardeşlerim, Allah'ü Teâlâ'nın, Kur'an-ı Kerim'de bahsettiği her bir Peygamberde ve kıssalarında bizlere çok büyük dersler ve bizlere öğretilen çok önemli âdâplar bulunmaktadır. Zaten hayat rehberimiz Kur'an-ı Kerim'de anlatılmalarının sebebi de budur.

Sizlere Kur'an-ı Kerim'de uzunca anlatılmış çok değerli olan Yusuf (*aleyhisselam*)'ın kıssasından bazı dersler ve âdâplar sunacağım.

Bu büyük Peygamber, acılarla ve sıkıntılarla yoğrulmuş, takva, ihlas, sabır, tahammül, iffet, affedicilik, ihsan, kadere rıza ve yüksek ahlak sergilemede zirve yapmış bir Peygamberdir. Salat ve selam ona ve diğer Peygamberlere olsun.

Bu değerli Peygamber, küçüklüğünde hased eden kardeşlerinin hışmına uğramış, kuyuya atılmış, anne ve babasından uzaklaştırmak için Mısır'a köle diye satılmış, sonra Mısır azizinin karısının iftirasına maruz kalarak hapiste senelerce yatmış, sonra beraati ortaya çıktıktan sonra cezaevinden çıkarılarak Mısır azizliğine yükseltilmiş, bunca eziyet etmiş olan kardeşlerini ve Mısır azizinin hanımını affetmiş, uzun yıllar gurbet ve hasretten sonra babasına kavuşmuş olan bir Peygamberdir.

Yusuf (*aleyhisselam*) değişik zor imtihanlarla sınanmıştır. Küçük yaşında kardeşleri tarafından eziyet görmesi, kuyuya atılması. Arkasından Köle diye satılıp gurbet diyarına götürülmesi. Kuyu felaketinden daha büyük olan tecavüze yeltenme iftirasına maruz kalması ve arkasından uzun yıllar hapiste kalmıştır. Acılarla yoğrulmuş, bu acılara sabretmiş ve imtihanı başarıyla kazanmış bir Peygamberdir!.

Günümüzde müslümanlar Yusuf (*aleyhisselam*)'dan sabır, tahammül, edep, iffet, haya, ihlas, fedakarlık, tahammül, ihsan ve kısacası güzel ahlak öğrenmeleri gerekmektedir.

Yusuf Sûresinden Alınacak Bazı Dersler Şunlardır:

Allah'ü Teâlâ ona güzelliğin yarısını vermiştir. Ona rağmen Allah'ü Teâlâ güzelliğini övmemiş, güzel ahlakını övmüştür. Buna binaen sen Ey Kardeşim! görünüşün değil, kalbin ve amellerin ile değer kazanırsın!.

Güzellik, Yusuf (*aleyhisselam*)'ı hapse soktu. Hapisten çıkararak ilmi oldu. Hatta ilmi, Mısır'ın maliye bakanı olmasına sebep oldu.

Yusuf'un kardeşleri babalarına yüzlerini görmemek ve yalanlarını anlamamak için **"Akşamleyin babalarına ağlayarak geldiler."** Buna binaen yanında gözyaşı dökenler seni aldatmasın. Nice zalimler, zulümlerini göz yaşları ile gizlerler!.

"Artık (bana düşen) hakkıyla sabretmektir. Anlattığınız karşısında (bana) yardım edecek olan, ancak Allah'tır." Bu söz Yakup (*aleyhisselam*)'ın imtihanında ki şiarıydı. İmtihani onun güzelliğini arttırmıştı. Salihlerde böyleler. Bela ateşi, onların parıltılarını arttırır.

"Bir kervan geldi ve suçularını (kuyuya) gönderdiler." Yusuf (*aleyhisselam*)'ı kuyunun karanlığından kurtarmak için kervan çabucak gelmişti. Ey sıkıntıda olan kardeşim. Ümidini kesme. Zira kurtuluş kervanı sana yakında gelecektir!.

"(Kafile Mısır'a vardığında) onu değersiz bir pahaya, sayılı birkaç dirheme sattılar. Onlar zaten ona değer vermemişlerdi." Halbuki o çok değerliydi. Yusuf, Yakub'un, o da İshak'ın, o da İbrahim (*Hepsine salat ve selam olsun*) oğluydu. İnsanlar senin değerini bilmezlerse üzülme!.

"Onu bir ticaret malı olarak sakladılar." Onu ticaret malı olarak gördüler. Halbuki o Peygamberdi. Ve bir Peygamberin oğluydu. Ona değer vermeyişleri onun hakikatini değiştirmede. İnsanların sana bakışı senin hakikatini değiştirmez. Bu konuda şüphen olmasın!.

"Evinde bulunduğu kadın, onun nefsinden murat almak istedi, kapıları iyice kapattı ve "Haydi gel!" dedi." Bilgisayarında, telefonunda ve tek başına kaldığında fitne sana "Haydi gel!" der. Sen Yusuf (*aleyhisselam*)'ın dediği gibi; "Allah'a sığınırım!" dersen Allah'ü Teâlâ seni haramlardan koruyacaktır.

"Eğer Rabbinin işaret ve ikazını görmeseydi o da kadına meyletmişti." İşte bu iman nuruydu. Allah'ü Teâlâ Yusuf (*aleyhisselam*)'ı fahişelikten korumak için bu nuru, kalbine attı. Sende imanını arttırırsan, imanın seni günahlara ve isyanlara düşmekten koruyacaktır!.

"İşte böylece biz, kötülük ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için (delilimizi gösterdik). Şüphesiz o ihlaslı kullarımızdandı." İhlas sana iffet elbisesi giydirebilir ve fitnelerden korur.

“Şehirdeki bazı kadınlar dediler ki: Aziz’in karısı, delikanlısının nefsinden murat almak istiyormuş;” İşte hasta şahsiyetler böyleler. İnsanların onurlarını umursamadan müstehcen haberleri toplumda yayarlar. Böyle olmaktan Allah’a sığınmak gerekir.

Zindanda ki iki mahkum Yusuf (aleyhisselam)’a “Bizler seni muhsinlerden (güzel davrananlardan) görüyoruz” dediler. Buda Yusuf (aleyhisselam)’ın sözlerinden önce davranışlarıyla tebliğ yaptığının işaretidir. İşte davetçilerde böyle olmalılar. Davetlerinden önce ahlaklarıyla örnek şahsiyetler olmalılar.

“(Yusuf’un yanına gelerek dedi ki:) Ey Yusuf, ey doğru sözlü kişi! bize yorum yap.” Yusuf (aleyhisselam)’ın zindan arkadaşı yıllarca bekledi. Yusuf’un durumunu krala bahsedecekti. Ama unutmuştu. Yine de Yusuf (aleyhisselam) onu kınamadı ve azarlamadı. Sorusuna cevap verdi. Ahlak böyle olmalıdır.

Yusuf (aleyhisselam) sadece rüyanın tabiri ile iktifa etmedi. İnsanların önünde büyük bir tehlike duruyordu. Açlık tehlikesi vardı. Yiyecek krizine karşı alınacak tedbir ve çözümleri de anlattı!.

Yusuf (aleyhisselam) fırsat kollayan biri değildi. Rüya tabirini menfaat karşılığında da yorumlayabilirdi. Kralla karşılaşmayı veya af istemeyi talep etmedi!.

“Elçi, Yusuf’a geldiği zaman, (Yusuf) dedi ki: “Efendine dön de ona: Ellerini kesen o kadınların zoru neydi? diye sor.” Aziz’in karısını ifşa etmedi. Yeltendiği kötü eylemini bahsetmedi. Buna karşı azizin karısı da mükafat olarak doğruyu itiraf etti. Kendisinin suçlu olduğunu ve Yusuf’a iftira attığını söyledi. “Azizin karısı da dedi ki: “Şimdi gerçek ortaya çıktı. Ben onun nefsinden murat almak istemiştim. Şüphesiz ki o doğru söyleyenlerdendir.”

Yusuf (aleyhisselam) bakanlığını isterken **“Çünkü ben (onları) çok iyi korurum ve bu işi bilirim” dedi.** Ben soylu veya iyi veya değerli birisiyim demedi. Çünkü devletin işi ilim ve doğruluk üzere kuruludur.

İşte bu sözü Yusuf (aleyhisselam) içine gizledi ve anlatmadı. Kendisine iftira atıldığı için acı çekti. İftira acısına hiç bir acı benzemez. Güzel ahlakından dolayı onlarla kötü konuşmadı.

Evinde bulunduğu kadın, onun nefsinden murat almak istedi, kapıları iyice kapattı ve **“Haydi gel!” dedi. O da” (Haşa), Allah’a sığınırım! Zira**

kocanız benim velinimetimdir, bana güzel davrandı. Gerçek şu ki, zalimler iflah olmaz!" dedi.

Yusuf (*aleyhisselam*) haya, takva, iffet ve ihlasta zirve yaptığı için zinanın bütün imkanları kolaylaşmasına rağmen böyle kötü bir fiile yanaşmadı. Zina etmesi için şartlar bir hayli oluşmuştu. Kısaca oluşan şartlar şunlardır:

- 1.** Erkeklerin yapısında kadınlara ilgi duyma ve meyletme vardır. Yusuf (*aleyhisselam*) erkek ve sağlıklı olduğu için her bir erkek gibi kadınlara meyli vardı.
- 2.** Yusuf (*aleyhisselam*) genç idi. Gençlerin çocuklara ve yaşlılara oranla şehvetlerinin daha fazla olduğu malum olan bir şeydir.
- 3.** Yusuf (*aleyhisselam*) bekardı. Bekarların evlilere nazaran zinaya düşmeleri daha kolaydır.
- 4.** Yusuf (*aleyhisselam*) ailesinden ve milletinden uzakta yani gurbet diyarında idi. Gurbette olan kişinin tanınmaması sebebiyle zinaya düşme olasılığı gurbette olmayana nazaran daha yüksektir.
- 5.** Zinaya çağırın kendisi değil, kadın idi. Kadın, erkekten ilişki talep ederse, zinanın düşme durumu daha kuvvetli olur.
- 6.** Kadın güzel idi. Güzel, boylu poslu kadına meyletmek, güzel olmayan veya normal bir kadına meyletmekten daha fazla olur.
- 7.** Kadın makam sahibi biri idi. Mısır azizinin eşi olması sebebiyle elit tabakadan idi. Normalde erkek, makam sahibi kadına daha çok meyleder.
- 8.** Kadın onun efendisi idi. Yani Yusuf (*aleyhisselam*) kadının yanında köle konumunda olması sebebiyle itaat etmesi gerekiyordu. İtaat etmediği zaman cezaya çarptırılma durumu vardı.
- 9.** Kadın, iffetini koruyan ve muhafaza eden biri değildi. Zaten istek ondan gelmişti. Kendisini korumayan kadınla zinaya düşmek daha kolaydır.
- 10.** İstek kadından geldiği için, zina hadisesi kapalı kalacaktı. Yusuf (*aleyhisselam*)'ın bu konuda şikayet edilme endişesi yoktu. Efendi kadının, köle ile zina etmesi o zamanlar yadırgandığı için, kadın bu durumu anlatmayacaktı.
- 11.** Kapılar kapandığı için insanlardan kimse bu olayı görmeyecekti.

12. Şayet Yusuf (*aleyhisselam*) kadının yanından çıktığı görülse dahi yadırganmayacaktı. Çünkü kölesi olması sebebiyle rahatça yanına girme ve çıkma hakkına sahipti.

13. Kadının kocası çok kıskanç biri değildi. Bu hadiseyi görünce Yusuf (*aleyhisselam*)'a; **“Bu olayı anlatma!” Kadına da; “Günahın için bağışlanma dile. Sen hata yapanlardansın!”** dedi.

Bütün bu sayılan sebepler, zinayı kolaylaştırıcı unsurlardı. Bütün bu kolaylık ve isteğe rağmen Yusuf (*aleyhisselam*)'ın zinaya düşmemesi, onun ne denli takva, iffet, haya ve ihlas sahibi oluşunun alametleri idi.

(*Yusuf*) dedi ki: **“Ey babacığım! İşte bu, daha önce (gördüğüm) rüyanın yorumudur. Rabbim onu gerçekleştirdi. Doğrusu Rabbim bana (çok şey) lütfetti. Çünkü beni zindandan çıkardı ve şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra sizi çölden getirdi. Şüphesiz ki Rabbim dilediğine lütfedicidir. Kuşkusuz O çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.”**

Yusuf (*aleyhisselam*) çok güzel ahlak sahip olması sebebiyle kendisine zulmetmiş, kendisini öldürmeye yeltenmiş sonrasında Mısır'a köle diye satmış olan kardeşlerini yaptıkları günah sebebiyle utandırmadı. **“Şeytan benim ile kardeşlerimin arasını bozdu”** diyerek onları utandırmamıştır.

Bununla beraber çok büyük edep sahibi idi. Babasına ve kardeşlerine **“Sizler kıtlık sebebiyle perişan ve sefil durumdayken sizleri Mısır'a getirdim!”** demedi. **“Doğrusu Rabbim bana (çok şey) lütfetti. Çünkü beni zindandan çıkardı ve ... sonra sizi çölden getirdi.”** Çölden çıkıp gelmelerini kendisine Allah'ı Teâlâ'nın lutfü ve nimeti olarak gördü.

Yusuf (*aleyhisselam*)'ın yanında iki tutuklu vardı. Bu iki kişi rüya görmüşlerdi. Yusuf (*aleyhisselam*)'ın rüyaların tabirini çok iyi bilmesi ve sadık muhsin kişiliğe sahip oluşunu görünce rüyalarının tabirini ona sordular. Oda rüya tabirine geçmeden önce en önemli tebliği ve ulaştırılması gereken en büyük nasihatı yaptı.

“(Yusuf) dedi ki: Size yedirilecek yemek gelmeden önce onun yorumunu mutlaka size haber vereceğim. Bu, Rabbimin bana öğrettiklerindedir. Şüphesiz ben Allah'a inanmayan bir kavmin dininden uzaklaştım. Onlar ahireti inkar edenlerin kendileridir.

Atalarım İbrahim, İshak ve Ya'kub'un dinine uydum. Allah'a herhangi bir şeyi ortak koşmamız bize yaraşmaz. Bu, Allah'ın bize ve insanlara

olan lütfundandır. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

Ey zindan arkadaşlarım! Çeşitli tanrılar mı daha iyi, yoksa gücüne karşı durulamaz olan bir tek Allah mı?

Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, sizin ve atalarınızın taktığı birtakım isimlerden başka bir şey değildir. Allah onlar hakkında herhangi bir delil indirmemiştir. Hüküm sadece Allah'a aittir. O size kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.

Ey zindan arkadaşlarım! (Rüyalarınıza gelince)..."

Yusuf (*aleyhisselam*) zindan arkadaşlarına tevhide, Allah'a ubudiyeti, tağutlardan ve tağutların saçma sistemlerinden teberrî olmayı, Allah'ü Teâlâ'ya rububiyette, uluhiyette, isim ve sıfatlarda şirk koşmamayı, egemenlikte Allah'ü Teâlâ'yı birlemeyi ve devlet adamlarını Allah'a şirk koşmamayı, kulluğun sadece Allah'ü Teâlâ'ya yapılmasını ve kullukta O'na hiç bir şeyi ortak koşmamayı anlattı. Sonra rüyalarının tevilini yaptı.

Bu davranışı bizlere derstir. İnsanları her şeyden önce Tevhide, Allah'a kul olmaya, Allah'ü Teâlâ'ya hiçbir şeyi ortak koşmamaya, tağutlardan ve tağutların sistemlerini inkar ederek uzaklaşmaya, Hakimiyette Allah'ü Teâlâ'yı birlemeye, Allah için sevip Allah için buğzetmeye ve bu sayılanlar kabul edildikten sonra namaz, oruç, haramlar ve helaller gibi dinimizin diğer kısımlarını öğretmeye yönelmeliyiz.

Yusuf (*aleyhisselam*)'ın bu sözlerini, günümüzde o değerli Peygambere iftira atan particiler iyice düşünmeli ve iftiradan tevbe etmelidirler. Zira particiler şunu iddia ederler:

"Yusuf (*aleyhisselam*) kâfir bir devletin bünyesine girip görev almış, memurları olmuş ve o mevkisini Allah'ın dinini yaymada kullanmıştır. Buna binaen bizlerde tağuti devletlerde memur olabiliriz. Parti yoluyla seçimlere girip kazanırsak başkan ve yönetici konumuna gelebiliriz. Bu devlet işlerinde maslahat icabı küfür söz ve amellerde bulunabiliriz!..."

Particiler bu konuda büyük bir yanılgıya düşmekte. Yusuf (*aleyhisselam*)'a iftira atmaktalar. Çünkü Yusuf (*aleyhisselam*)'ın konumu günümüzün devlet memurlarının konumu gibi değildi. Yusuf (*aleyhisselam*) temkin yani otorite sahibiydi. Görevinde tamamıyla şeriata uygun davranabiliyordu. Bu görevi alırken ve icra ederken hiçbir zaman küfür söz ve davranışta bulunmamıştır.

Tevhid dininin dışında kanun koyma, kanunu uygulama, kâfirleri dost edinme, kâfirlere küfürlerinde yardımcı olma gibi görevler yapmamıştır. Temkin sahibi yani otorite sahibi olduğunu řu ayette görmekteyiz:

“Ve böylece Yusuf'a orada dilediđi gibi hareket etmek üzere ülke içinde yetki verdik.”

řunuda unutmamak gerekir. Her bir Peygamberin ilk daveti řuydu:

Yusuf (*aleyhisselam*) hem halka tađuttan uzak durun deyip hemde tađutun koyduđu yasalarla hükmetmesi düşünülemez!.

Rabbim bu kıssayı ve Kur'an-ı Kerim'i hakkıyla okuyup öğrenmeyi sonra öğrendiklerimizi amele dökmeyi cümlemize nasibi müyesser eylesin. Davamızın sonu yüce Allah'a hamd etmektir.